Oberitalien, 1. Hälfte 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

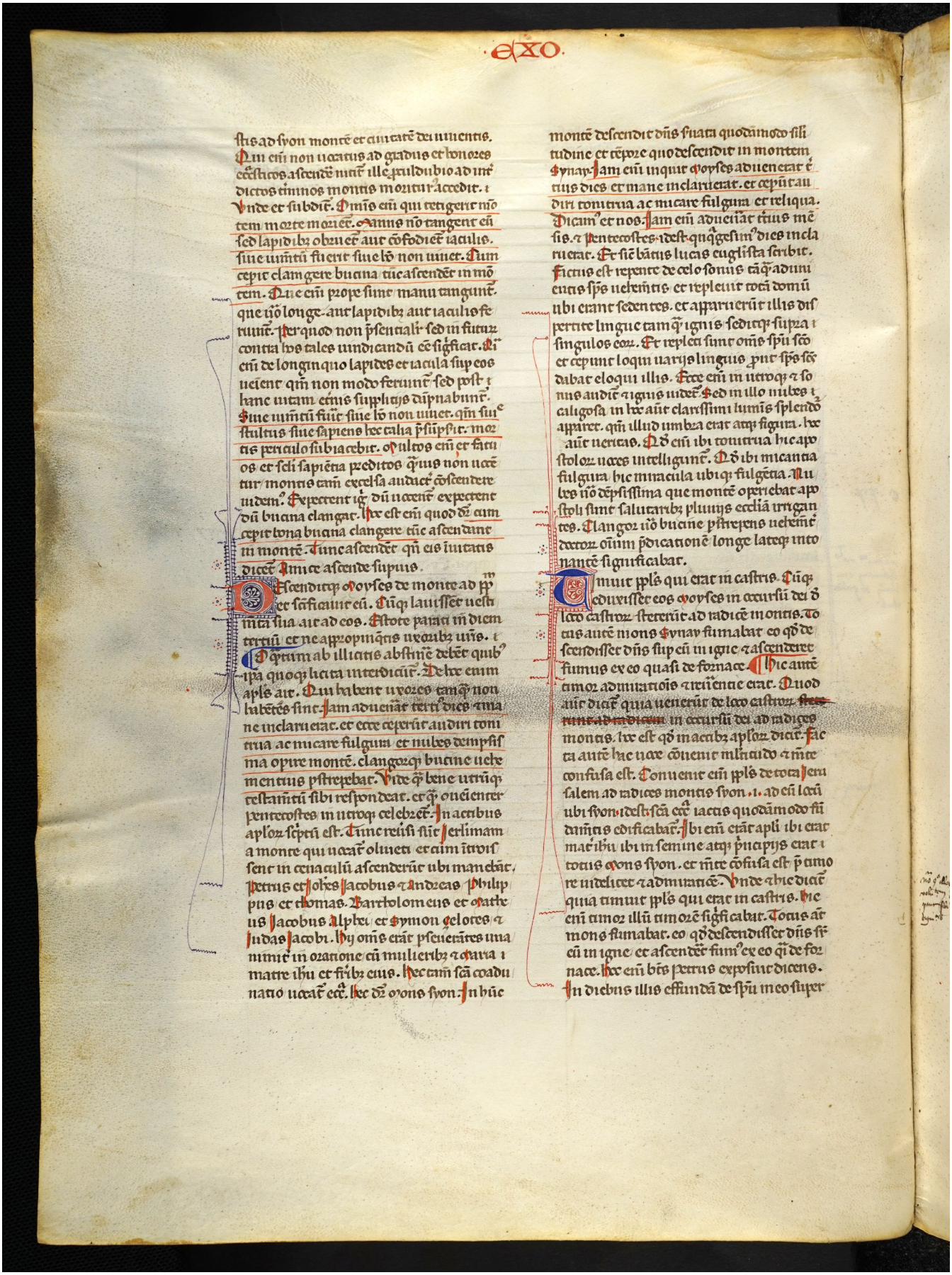

stis ad syon montē et cum carē dei uiuentis.
Qui cū non uocatus ad gradus et honores
cēlestes ascendēre nitit ille pruldubio ad im
dictos timinos montis mortui accedit. et
Vnde et subdit. Omis cū qui tetigerit mō
tem morte morietur. Omnis nō tangent eū
sed lapidib; obruet aut cōfodiet iaculis.
sive uiritū fuerit sive lō non uiuet. Cum
cepit clamgere buccina tūc ascendēt in mō
tem. Nec cū prope sunt manu tangunt.
que uō longe aut lapidib; aut iaculis fe
runt. Per quod non pseuentali sed in futur
contra hos tales uindicandū cē significat. Si
cū de longinquo lapides et iacula sup eos
uenient qui non modo ferunt sed post et
hanc uitam cūmis supplicijs dāpnabunt.
Sive uiritū fuit sive lō non uiuet. qm sue
stultus sive sapiens hec cuncta pstupsit. mor
tis periculo subiacebit. Oculos cū et facie
os et scti sapiēta preditos q̄ius non uide
tur montis tam excelsa audiet cōscendere
uidem. Expectent ig dū uocent expectent
dū buccina clangat. Hec est cū quod dū cum
cepit bona buccina clangere tūc ascendant
in montē. Tunc ascendēt qui eis iuitans
dicet. Tunc ascende supius.

Descendit q moyses de monte ad pp
et sanctificauit eū. Cūq lauisset uesti
menta sua aut ad eos. Estote paratī in diem
tertiū et ne appropinquēs uxoribus uris. et
Dū quum ab illicitis abstinē debēt quib
ipa quoq licita interdicūt. Debet enim
apls aut. Qui habent uxores tam q̄ non
habētes sint. Jam adueniat tertiū dies tuma
ne inclarescat. et ecce cepūt audiri tonitua
ac micare fulgura et nubes dempsis
ma opire montē. clangoresq buccine uehe
mentius pstrepebat. Vide q bene utrūq
testamētū sibi respondeat. et q̄ oueienter
pentecostes in utroq celebrēt. In actibus
apl'or sēptū est. Tunc reuisū sūt lerlimam
a monte qui uocat oliuet et cum intrōis
sent in cenaculū ascenderūt ubi manebāt.
Petrus et Jo'es Jacobus et Andreas Philip
pus et thomas. Bartholomeus et matthe
us Jacobus Alphei et Symon zelotes et
Judas Jacobi. Hy omis erāt pseuerātes una
nimit in oratione cū mulieribus et maria
matre ihu et fratib; eius. Hec tam sēa coadu
natio uocat ecc. Hec dō oons syon. In hūc
montē descendit dūs sua ita quodāmodo sili
tudine et repōre quo descendit in montem
Synay. Jam cū inquit moyses aduenerat e
tius dies et mane inclarescat. et cepūt au
diri tonitua ac micare fulgura et reliqua.
Dicam et nos. Jam cū aduenīat tūs mē
sis. et pentecostes idest quāgesim dies incla
rescat. Et sīc bātus lucas euglista scribit.
Fictus est repente de celo sonus tāq adui
entis spīs uehemētis et repleuit totū domū
ubi erant sedentes. et apparuerūt illis dis
pertite lingue tam q̄ ignis sedit q̄ supra
singulos eorū. Et repleti sunt omis spū scō
et cepūt loqui uarijs linguis prut spīs scō
dabat eloqui illis. Ecce cū in utroq et so
nus audit q̄ ignis uidet. Sed in illo nubes
caligosa in hoc aūt clarissimi lumis splendō
apparet. qm illud umbra erat atq figura. hoc
aūt ueritas. Qd cū ibi tonitua hic apo
stolorū uoces intelligunt. Qd ibi micantia
fulgura hic miracula ubiq fulgētia. Nu
bes uō dēpsissima que montē operiebat apo
stoli sunt salutarib; pluuijs ecclīa irrigan
tes. Clangor uō buccine pstrepens uehemē
doctorū oīum pdicationē longe lateq into
nantē significabat.

Timuit pplus qui erat in castris. Cūq
eduxisset eos moyses in occursū dei d
loco castrorū stetērūt ad radicē montis. To
tus autē mons Synay fumabat eo qd de
scendisset dūs sup cū in igne et ascendebat
fumus ex eo quasi de fornace. Hic autē
timor admiratois et reuēntie erat. Quod
aūt dicit quia uenerūt de loco castrorū ~~stetē~~
~~runt ad radicem~~ in occursū dei ad radices
montis. hoc est qd in actib; apl'or dicit. fac
ta autē hac uoce cōuenit multitudo et mēte
confusa est. Conuenit cū pplus de tota Jeru
salem ad radices montis syon. i. ad eū locū
ubi syon idest scā ecc iactis quodāmodo fū
dāmtis edificabat. Ibi cū erāt apli ibi erat
mat ihu ibi in semine atq pncipijs erat et
totus oons syon. et mēte cōfusa est p tumo
re uidelicet et admiratōē. Vnde et hic dicit
quia timuit pplus qui erat in castris. hic
cū timor illū timorē significabat. Totus ar
mons fumabat. eo qd descendisset dūs si
cū in igne et ascendēt fumus ex eo qi de for
nace. hoc cū bēs petrus exposuit dicens.
In diebus illis effundā de spū meo super